

NORDIC HARVEST MISSION

VEKKELSESRAPPORT

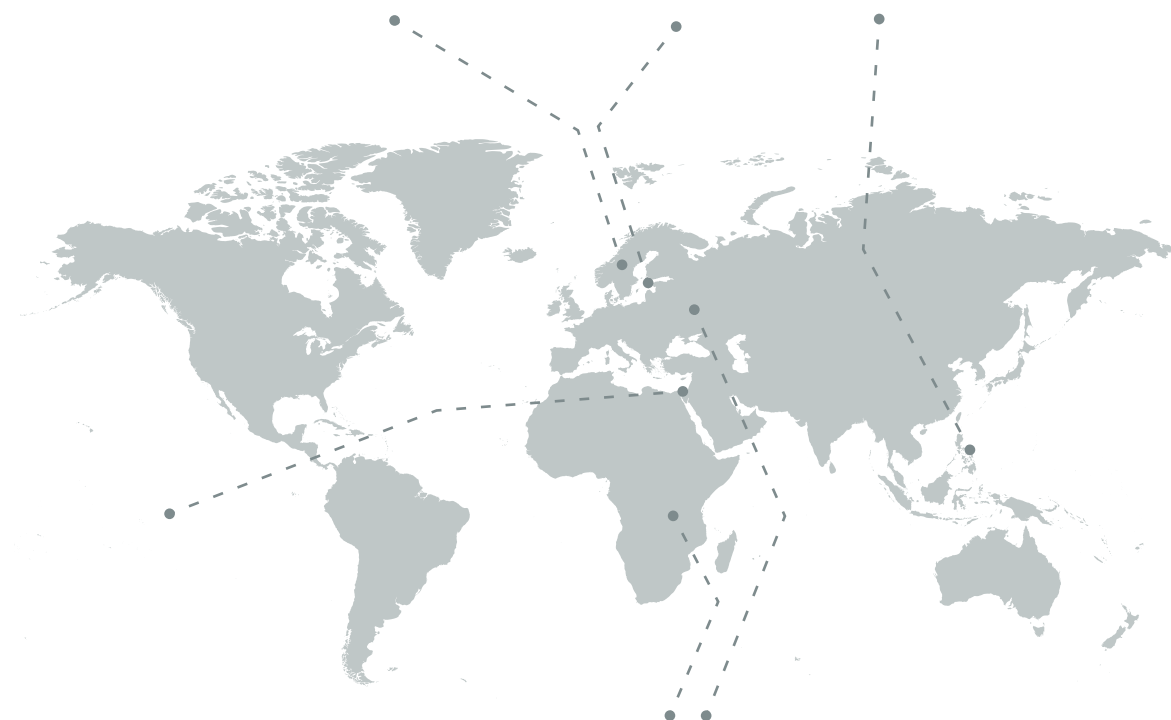

Tårevått gjensyn

med ukrainske flyktninger

Nordic Mission er en misjonsstiftelse grunnlagt av Håkon Fagervik, med hovedkontor på Bønnesenteret i Levanger. Den ledes av et tverrkirkelig styre av aktive kristne. Daglig leder er Leif J. Johannessen.

April/ mai 2022

3

Leder

4

Så ble det krig

12

Den gledesfylte bønner

14

Studentene vi støtter

17

Rike uker på mange steder

18

Gud Svarer Bønn!

Den svake Gud ?

Gud på et kors. Svakere kan det vel ikke bli. En død Gud.

Gud senket seg selv ned i det svakeste mulige. Ingen engler fikk løfte et sverd. Ikke engang en finger. Dette var Guds kamp uten makt og kraft. Hans menn fikk ikke kjempe for Han. Ville det holde? Ville total renhet, fullstendig rettferdighet seire over all demonisk styrke? Ville lydighet til døden vinne over døden? Ville det seire også over datidens største militære makt? Ville Hans evige Ånd lide nederlag?

Over to tusen påsker har proklamert at det holdt! Døden tapte for første gang totalt. Jesus stod rett og slett opp fra de døde. Godt over fem hundre mennesker fikk sjokk. Ingen av dem hadde i sin villeste fantasi forestilt seg noe i nærheten av det de nå fikk oppleve. De begynte ustoppelig å fortelle om det, og å leve samme type liv som sin Mester. Romerrikets bestialitet med løver, bål og sverd maktet ikke å vinne over verken disse enkle menneskenes vitnesbyrd eller martyrenes blod. Både

keiseren og hans rike måtte bøye kne. Keiser Julian prøvde med all makt å stoppe kristendommens utbredelse i Romerriket. I følge legenden falt han på slagmarken med ordene: «Så har du seiret galileer!» Lista er lang over de som har prøvd på det samme også etter Julian. Filosofer, intellektuelle, regenter, totalitære regimer med dødsstraff og tortur, men Gud fortsetter å vinne på samme vis. Hans evige Ånd blir stadig utøst over mennesker som bøyer sine kne og gir sine liv. Det og de som ingenting er seirer over det stolte og store.

For et prosjekt Guds «Jesusprosjekt» var! Sett med fienders øyne måtte det være et totalt håpløst tapsprosjekt. Gud født som baby i et av de minst påaktede områdene i et av verdens minste land. Snekkersønn med en disippelskare av fiskere fra en liten innsjø. En bevegelse dømt til å dø ut. Men det ble jo ikke slik. Man trenger ikke være spesielt religiøs for å fastsette av kristendommen er den bevegelse som er størst i verden og som er i størst vekst over hele jorden. Den

fortsetter å vokse mest der den samme Jesus-Ånden får tak i menneskers hjerter. Man trenger ikke være fylt av Den Hellige Ånd for å lese historiebøker eller statistikker. Det er bare å bruke hodet og telle.

«Det er JEG sa Han». Da falt de til jorden alle som kom med sverd og stokker. Ingen kunne ta Hans liv selv om han ikke hadde et eneste våpen. Musklene hadde ikke makten. Ingen fikk taket på Han. Ikke livet med sine fristelser og prøvelser. Ikke lidelsen, ikke døden. Han lot seg prøve i alt til det laveste, svakeste punkt. Guds svakhet viste seg sterkere enn menneskenes styrke. Korset ble symbolet på Guds evige sier over Satan og demonene. Gud i dødsriket. Demonene skalv! Det var ikke er overvunnet Gud som vandret rundt i de laveste lag. Hver pust fra Han var en lidelse for mørkets rike. Det er det fremdeles.

Hvilket rike tilhører vi? Hvilken type rike? Hvilke liv vil vi leve? Hvordan ser «vår kristendom» ut? Paulus ble innvidd

i Guds svakhetsprinsipp. Gud selv underviste han: «Min kraft blir fullendt i din svakhet, Paulus!» Når du er svak, da er du sterk.» Mange av disse «opp ned» ordene fra Jesus og Paulus er skrevet ned, ganske sikkert fordi fristelsen er stor til å «rette på» det som er opp ned. Ord som: «Hvorfor lider dere ikke heller tap? Den minste skal være den største. Om noen vil være den største skal han være alles slave. Den som mister sitt liv skal finne det. Elsk deres fiender, velsign den som forfølger dere, velsign og forbann ikke. Den som gjør seg selv liten som dette barnet skal være den største i himmelriket».

Er vi der at vi våger å være i Guds svakhet? Eller tror vi ikke at det er nok?

Hva vil fremtiden bringe?

Nina med Anastasia og Vladislav på 8 mnd. (Den yngste i flokken)

Toff tur for de minste

SÅ BLE DET KRIG...

Jeg kom tidlig på senteret denne morgenen, torsdag 24 februar. Jeg hadde kjørt nitten mil fra hytta, der jeg hadde vært noen dager.

På bønnesenteret har vi en kaffemaskin som har en liten skjerm der nyhetene oppdateres hel tiden. Overskriften slo imot meg: «Russland har gått til krig mot Ukraina!» Jeg må innrømme at jeg ble tatt på senga. Jeg trodde aldri Putin ville komme til å gå til et slikt skritt. Jeg ble lamslått og fylt av sorg og bønn! Nå har krigen pågått i over en måned og TV bildene ruller inn over oss av ødeleggelser og lidelser uten like.

Det er 10 dager siden i skrivende stund

bussen med 45 av våre Ukrainske venner kom rullende inn foran bønnesenteret klokka tre på natta. De reiste hjemmefra 7 mars, nå nærmet det seg morgenen 15 mars. Jeg husker godt Lena Nartovska sin hviskende lett redde stemme i telefonen når de endelig hadde kommet seg på bussen som skulle ta dem til den Polske grensen. Femti personer mellom 8 måneder og åtti år. Det hadde ikke vært en lett avgjørelse å reise fra menn, sønner, fedre, brødre, slekt, hus, hjem

Ikke akkurat hotellsenger

Irina(80).Vår tolk gjennom mange år. Den eldste i flokken.

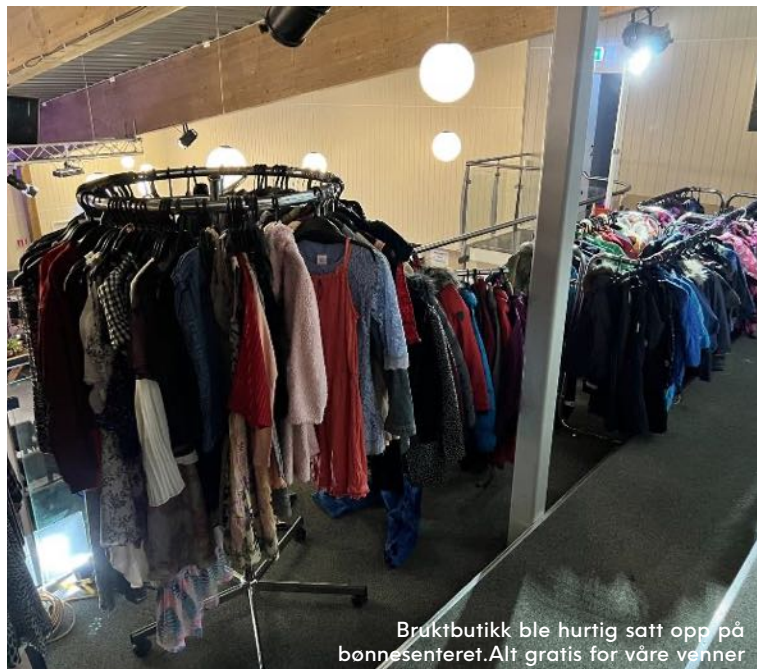
Bussen med våre venner ruller inn foran bonnesenteret kl 03. på natta

log fedreland. Fedrene ønsket at de skulle dra så de kunne vite at familien deres var i trygghet. Det er lettere å kjempe på slagmarken eller hjelpe til med å redde flyktninger når man slipper å frykte for hvordan familien har det. Det ble en strabasøs reise med mange timer ute i kuldegrader på grensen. Polen tok imot dem med åpne armer! Faktisk har de et nytt ordtak i Ukraina nå: «Vi har ikke lenger en storebror (Russland), men vi har en omsorgsfull og god søster (Polen).» I Levanger jobbet vi ivrig

med å få tak i en buss som kunne kjøre til Polen og hente våre venner. Det var som en gave fra himmelen når Brustad Buss i Levanger landet på at de ville kjøre vederlagsfritt for oss! De hadde lagt ut turen på sine sider og fått inn så mye støtte til turen at de ikke engang trengte penger til diesel! Nå Det var en enorm lettelse og gjensynsglede når de endelig kunne sette føttene sine på trygg grunn fremme i Levanger!

>>>

«DET BLE EN
STRABASIØS REISE
MED MANGE TIMER UTE
I KULDEGRADER PÅ
GRENSEN»

Bruktbutikk ble hurtig satt opp på bonnesenteret. Alt gratis for våre venner

Mange lokale restauranter laget middag til hele gjengen. Her fra Sicilianas servering

Trampolinene er populære

Mannfolka mellom 18 og 60 år er tilbake i Ukraina. Mange av våre folk er fullt opptatt med å hjelpe flyktninger som kommer fra Øst og fra Kyiv området. I tillegg leder vår fantastiske Pastor Yurii et enormt hjelpesendingsapparat med distribusjon av hjelpesendinger fra flere land. Noen av våre menn er også ved fronten. Lena og Yurii sin sønn er en av dem. Etter 16 dager uten kontakt fikk de endelig

livstegn fra ham. Den dagen var det faktisk bønn og faste for han. Han sa til sin mor: «Mamma ! Jeg ber hvert sekund! Jeg stoler mer på Gud enn jeg gjør på meg selv!

Mange av dere har vært i Ukraina og besøkt vårt arbeid. Mange av dere har vært med å støttet og bygd opp dette arbeidet. På grunn av det kunne vi starte med hjelpearbeid umiddelbart etter

at krigen var et faktum. Bønne og konferansesenteret i Olegseivika fungerer nå som flyktningmottak og de som kommer er enormt takknemlige for den varmen og omsorgen de møter.

Tre av trailerene vi har sendt nedover siden krigen startet har kommet frem. En fra Bergen , gitt av vår samarbeidspartner «Giving Hands», en trailer med matvarer

«MAMMA JEG BER
HVERT SEKUND JEG
STOLER MER PÅ GUD
ENN JEG GJØR PÅ
MEG SELV!»

Ordføreren Anita Ravlo Sand på besøk

Norskundervisning med Idar Kjølvik og Elisabeth Dios

Første bursdagfeiringen i gruppa

vi har kjøpt i Polen, og en som kjørte fra Levanger på søndag med innsamlede varer fra Levanger og Målselv.

Nå har vi hendene fulle på bøttesenteret. 57 mennesker som har flyktet fra både hjem og hjemland nesten uten noen eiendeler. På en dag ble det satt opp bruktbutikk og montert flere vaskemaskiner og fryser. Alle

rom ble vasket og klargjort etter at vi hadde hatt konferanse. En vertskapsgruppe ble organisert med hver sine ansvarsområder. Det myldret av brennende engasjerte mennesker over alt. Fantastisk å se hvor mye som går an å få til på kort tid. Alle våre Ukrainske venner bor på senteret og vi dekker alle deres utgifter, og hjelper dem med alle prosessene de må igjennom. Registrering, helsesjekk,

barnehage, skole med mer. Mest av alt er jeg takknemlig for bønnens og lovprisningens fellesskap. Vi opplever et enormt Guds nærvær som syder over av helbredende kraft. Her er det gråt og latter, lovprisning og inderlig bønn om fred i Ukraina.

Vi bare handlet. Vi sa KOM! Vi skal ta oss av dere! De kom, og vi får oppleve en enorm giverglede og

brann etter å kunne hjelpe. Vi er enormt takknemlige for økonomisk støtte og praktisk hjelp. Mest av alt for all forbønn og omsorg. Tusen takk for at du står sammen med oss i denne utrolig vanskelige tiden for Ukraina og folket som vi er blitt så glade i!

Av Leif J

Lena klemmer Håkon Fagervik, grunnlegger av Nordic Mission i Levanger, når hun kommer ut av bussen. Foto: Leif Arne Holme

Gjensynsglede og gledestårer da bussen med 45 ukrainere ankom Levanger

LEVANGER
JØRGEN HAUG
LEIF ARNE HOLME

Like etter klokka 03 natt til tirsdag ankom bussen med 45 ukrainske flyktninger Levanger og bunnestert Nordic Mission i Rustadlia.

– Det er som et eventyr å være her. Det vakre landet mitt er to-tallt, adelt, nå, fastslår Olena Nartovska.

Hun har tatt regien med å ta med seg de yngste barnene sine, både biologiske og fosterbarn, og tolv andre familier til Norge.

Først over grensa til Polen. Deretter ble de hentet av Brustad Busstrafikk på oppdrag fra Nordic Mission i Levanger.

Ikke hørt fra sønnen

Olena, eller Lena som hun populært blir kalt, var den som startet Nordic Mission sitt arbeid i Ukraina. Grunnlegger Håkon Fagervik minner tilbake til da hun var i menigheten i Ukraina og spurte etter noen musikere han kunne få med seg. En av disse var Lena, som er femtusenåtte på trekkspill.

Det var i 1966, og da var det en

heist annen tid. Lena er nå dypt rystet over det som har skjedd i hjemlandet de siste ukene.

– Den første morgenen hørte vi bombealarm klokka 05 om morgenen. Jeg tenkte at det ikke kunne være sant. Min ektemann søtter, ber i Khariv. Og den byen er totalt ødelagt. Det var en veldig fin by med fin historie, men nå er alt ødelagt. Men de kan ikke ødelagte minnene våre, sier Lena, som klarer å bevare en forbausende optimisme under møtet med innherred.

Hun har fortalt hjembyen og deler av familien sin. Den ene

sønnen på 19 år kjemper i den øst-ukrainske byen Mariupol, hvor det har pågått harde kamper helt siden krigen brøt ut den 24. februar.

– Jeg har ikke hørt noe fra sønnen min på ti dager. Jeg vet ikke om han fortsatt er i live. Jeg kan bare håpe at han lever fortsatt, sier Lena.

En annen sønn er også igjen i Ukraina. Han befinner seg i Lenas hjemby Zhymerka, hvor han prøver å holde kontroll på byen.

Ektemannen hjelper til med å sende nødhjelp fra den polske

grensa og rundt omkring i Ukraina.

– Heller ikke Lena hadde i utgangspunktet planer om å forlate landet. En telefon fra den ukrainske regjeringen endret alt.

– Jeg tenkte ikke å dra, og ville være igjen sammen med sønnene mine og kjæmpe. Men regjeringen ringte meg og sa at jeg måtte ta med fosterbarnene mine og reise.

Sidd i tønne på grensa

Dermed fulgte en hasardøs tur ut av Ukraina. På den polske grensen var det fullstendig kaos,

forteller Lena.

– Folk var aggressive og redde, og vi sto som slid i tønner på grensa til Polen. Det var vått, vindfullt og kaldt mens vi ventet i fem timer på å komme oss over grensa, sier Lena.

Det har gått en uke siden Lena og de andre ankom Polen. Hun forteller at polakene var rørende hjelpsomme.

– Folket i Polen hjalp oss veldig. Vi ble møtt som om vi var familie. Jeg er rart over hjelpen vi har fått.

Fin reise

Vei fremme i Polen kom Lena i kontakt med Leif Johannesen og Håkon Fagervik ved Nordic Mission i Levanger. Det ble raskt klart at de skulle sende en buss nedover for å hente ukrainerne.

– Sønnen min sa at vi måtte dra til et trygt sted. Han mente det ville være lettere for ham å forsvare landet dersom han visste at familien var trygg, sier Lena og legger til at reisen fra Polen til Norge har gått veldig fint.

– Nå føler vi oss mer enn trygge. For meg var det veldig viktig å ta med alle hit. Det er selvfølgelig ikke enkelt å være leder for denne gruppa, men det gikk fint, smiler Lena.

En annen i reisefølget, ukraineren Vera, forteller at de har hatt en fin reise nedover til Le-

vangere.

– Vi har blitt veldig godt tatt vare på. Vi fikk mye mat fra frivillige i Polen. De tok godt vare på oss, og vi er veldig takknemlig overfor våre norske venner som hjalp oss med alt. Alt gikk veldig fint, sier Vera.

Meningsfullt

Det er sjklorene Jonny Eriksen og Ole Johan Brustad fra Brustad Bussreiser som har kjørt de 380 milene fra Levanger til Polen og tilbake igjen.

For de to bussjåførene har oppdraget vært veldig meningsfullt.

– Vi føler veldig på at vi har gjort noe med meningen i. Det er veldig godt å få lov til å bistand til folk som absolutt trenger hjelp. Det har vært en sunn glede å få lov til å være i den rekka som assisterer dem, sier Brustad.

– Var det kaos i Polen?

– Vi ble advart om at det ville bli en del kaos på fergeterminalen i Gdynia, men det gikk veldig fint. Det var godt organisert, sier Brustad.

Og reisefølget?

– De har klart seg etter forholdsvis veldig bra. Det er klart at de har vært gjennom litt forskjellig dagene som har vært. Det har vært en behagelig reise med litt stille stunder i dag. I kveld fikk vi oss pizzabuffet på Alvdal, og

Gledestårer for Vera med datteren Nika som får klem av Leif Johannesen ved Nordic Mission. Foto: Leif Arne Holme

Magne Elvemo ønsker Viktoria velkommen til Levanger og bunnestert Nordic Mission. Foto: Leif Arne Holme

Bussjåførene Ole Johan Brustad (t.v.) og Jonny Eriksen med vel gjennomført oppdrag. Foto: Leif Arne Holme

Nå føler vi oss mer enn trygge. For meg var det veldig viktig å ta med alle hit. Det er selvfølgelig ikke enkelt å være leder for denne gruppa, men det gikk fint.

Olena Nartovska

etter forsovet de, sier Brustad.

57 totalt

Leif Johannesen i Nordic Mission Levanger forteller at det, i tillegg til de 45 som kom natt til tirsdag, skal komme et knippe til fra Ukraina.

– Det kom seks med tog mandag kveld. To studenter har allerede kommet, og fire til kommer på torsdag. Det blir til sammen 57 flyktninger, sier Leif Johannesen i Nordic Mission Levanger.

Planen er at de skal bo ved bunnestert framover.

– Det er akkurat bygd nye leiligheter rett bak bunnestert. Det er flere som har bodd på bunnestert som har kjøpt seg inn i de leilighetene. Det gjør at det frigjøres rom. Vi har to store leiligheter på toppen av bygget som skal huse de to største ukrainske familiene. Resten kommer til å bo på rom på senteret, sier Johannesen.

Det er foreløpig veldig uavklart hvor lenge dette blir løsningsen.

– Det er mange aspekter ved dette. De fleste håper at krigen ikke skal vare og vare, at de får dra tilbake igjen til hjemmene sine. For noen betyr det å bygge det opp igjen. Det er mål nummer én. Men dersom dette drar ut i tid vil man sikre mot at flyktningene får sin egen leilighet,

blir asylsøkere og få muligheten til å bygge opp et liv her hvis det viser seg at det går helt galt i Ukraina, sier Johannesen.

Kontainer klar for levering

Ved bunnestert står det nå en stappfull kontainer med utstyr som skal sendes til Ukraina. Det blir mest trolig på torsdag, når en annen kontainer fra Milselv som blant annet inneholder nye vann som skal være med i den første sendingen.

Johannesen går langt i å antyde at det kommer til å bli fytt opp ytterligere en kontainer.

– Og i morgen (onsdag) sendes det inn en matvaretransport fra Polen. Vi har kjøpt mat det gjennom en vennskapsorganisasjon der nede. Det sendes 1200 matpakker med nødvendig mat inn i Ukraina. Først til Lviv, deretter fordelte det på mindre byer og ut til de krigsrammede områdene, sier Johannesen, som er veldig imponert over engasjementet fra Levanger og omegn.

– Det er fantastisk å merke Levanger og Innherred-folkets engasjement. De har strømmet på med både klær og mat til de som skal bo her og til kontaineren, roser Johannesen.

956 44 621
jorgen.haug@innherred.no

Leiv Sand kjørte gratis for oss hele veien til Lviv!

Hjelpesendinger: Ivrig hender både i Levanger og Lviv

10 klasse ved vårtun Kristne Oppvekstsenter klar til å fylle traileren med hjelpesending

45 fot container fylles med hjelp til Ukraina

Glade hjelpere i Lviv

Varene fra Levanger og Målselv på Ukrains jord

En lettet og gla gjeng som hadde kommet seg ut fra Kyiv til bønesenteret vårt

I Olegseivika er bønesenteret blitt flyktningemottak. På det meste har det vært 99 personer på flukt fra de mer krigsrammede områdene

Ikke lett å sove når flyalarmen går flere ganger om natta og man må ned i kjelleren med alle barna

Matutdeling ledet av Mamma Tanya er i full gang

Luba leder flyktningemottaket vårt. Vi står på og lager mat og rer opp senger. Her får folk tak over hodet, dusj, mat og mye omsorg.

Menigheten til Andrei, trailersjåføren vår, i full gang med å pakke om matvarer som kan sendes med mindre biler mot de krigsrammede områdene. Mangeårig kontakt kommer godt med i krisetider.

Pastor Jurii står på sent og tidlig. Han administrerer hjelpesendinger fra mange land. Her har han fått en ambulanse fra Sverige som han overrekte Zhmerinka kommune

Menighetslokalet i bruk som pakkestasjon

Den gledesfylte bønnen

Av Haakon Fagervik

Bønn kan handle om både gråt, sorg og glede. Når vi leser Salmenes bok er det en bok med mye følelser på både godt og vondt, der både nøden og gleden er beskrevet i sterke farger. David roper ut sin nød i bønn til Gud og spør flere ganger «Hvorfor svarer du ikke på mine bønnerop?». For oss som ber er det lett å kjenne seg igjen i både i frustrasjonen over manglende bønnesvar, undringen over hvordan vi skal be for å få gjennombrudd og bønnesvar. Da er det godt og se hvordan Paulus slet med de samme spørsmålene i sitt eget bønneliv. Rom. 8,26 På samme måte kommer også Ånden oss til hjelp i vår svakhet. For vi vet ikke hva vi

skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord. Her ser vi hvordan Paulus peker på den Hellige Ånd som både hjelper oss i bønn og i tillegg har sitt eget bønneliv for oss.

Selv om gleden over bønnesvar utløser lovprisning og takk i våre hjerter så er det ikke dette som er selve substansen og grunnen til gleden vi opplever i vårt bønneliv. Nå Paulus skriver sine brev og Davis sine

salmer, og mange av de andre forfatterne i Bibelen, så er det noe som stadig går igjen i det de skriver. Nemlig å glede seg i Herren. Der Gud vår Far, Jesus Kristus og Den Hellige Ånd er selve kilden til gleden vi opplever i bønn. Legg merke til hvordan Paulus skriver her i Filipperbrevet 4,4 «Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si: Gled dere!» Nettopp det lille uttrykket «I HERREN» viser oss en uutømmelig kilde til glede i vårt liv. Når Herren er vårt gledesemne er grunnlaget for gleden ubegrenset. Vi kan glede oss på et hvert sted, til en hver tid og i en hver omstendighet ved å rette blikket på Herren.

GLEDE DERE I HERREN ALLTID! IGJEN VIL JEG
SI GLED DERE! OG LA ALT SOM LIGGER DERE
PÅ HJERTET KOMME FRAM FOR GUD I BØNN OG
PÅKALLELSE MED TAKK.

FILL. 4, 4-7

Jeg vet selvfølgelig at vi er så forskjellige som mennesker, for noen er det lett å fokusere på gleden i livet. For andre kan dette være vanskelig. Vi har lett for å se på problemene og ha fokus der. Men på tvers av disse skillelinjene så har vi muligheten til å fokusere på Herren og den rikdommen vi er gitt i Ham. Jeg er på mange måter et enkelt menneske som ikke har de store teologiske problemene i mitt kristenliv. Men det fører også til at bare jeg tenker på Jesus så fylles jeg av en sterk glede og undring over han som person, hans liv, hans frelsesverk. Alt ved Jesus er så skjønt! Derfor

er det så lett å ha han som kilde til glede i sitt liv. Den kjente legen Per Fugelli sa en gang: «Jeg er forelsket i Jesus». Og ble da spurt hvordan han kunne si det. «Jo sa Fugelli fordi Jesus er nummer en som bærer av alt som er godt i historien». For en sannhet! Og dette kan vi legge til grunn i vårt bønneliv, vi kjenner denne Jesus! Vi har ikke bare lest om Han, eller hørt om Han, men vi lever med ham som den største rikdom i vårt liv. Derfor strømmes gleden i vårt bønneliv når vi fokuserer på all den skjønnhet som ligger i det å leve med Jesus. Å være i Kristus som Paulus ofte fokuserer på. La ditt bønneliv ofte lande der, bare i stille beundring av Jesus.

Mett deg selv med sterke Jesustekster. Lev deg inn i evangeliene som om du er tilstede selv der det skjer og fryd deg over at Jesus er din venn. Joh.15,15 Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva herren hans gjør. Jeg kaller dere venner, for jeg har gjort kjent for dere alt jeg har hørt av min Far. Å for en gledeskilde vi har i Herren. Hemmeligheten til den gledesfylde bønn ligger så mye her i det å fryde seg over Gud vår Far, Jesus vår frelser og den Hellige Ånd vår trøster og hjelper. **SÅ GLED DEG DA!**

En oppdatering fra noen av studentene vi støtter i Østre Samar

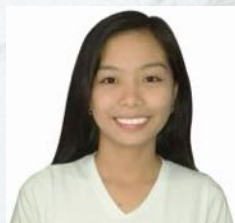
Hei, heter Jerlyn T. Pagamocan, og er 22år.

Jeg bor i landsbyen Rizal, i Quinapindan på Østre Samar. Jeg tar nå en bachelor i Secondary Education på Eastern Samar State University, på Salcedo Campus. Jeg går 3.året. Ved Guds nåde klarte jeg å fullføre mitt andre år på college og nå er jeg altså på mitt tredje år. Jeg takker Gud for at jeg har vært i stand til å møte vanskeligheter og utfordringer i denne tiden med nettbasert læring.

Familien min er også så takknemlig til Gud, for hans beskyttelse i denne pandemien. Selv i tider med sykdom viser Han seg som vår store helbreder. Han sørger for våre behov, og vi har følt hans nærvær hos oss. Jeg leder cellegrupper og står trofast på hans ord.

Det Gud har gitt meg, gir jeg tilbake til Ham. I min sang og dans ønsker jeg å forherlige Den Hellige. Jeg ber om at uansett hvilke prøvelser og vanskeligheter som måtte komme, vil jeg fortsatt finne meg selv sterk og trofast i tjenesten gjennom Jesus. Jeg setter pris på deres utrettelige støtte for å hjelpe oss.

Takk skal dere ha!

Hei, jeg heter Jessalyn Paz D. Thong, jeg er 21 år gammel.

Jeg bor i landsbyen Bacayawan i Llorente på Øst-Samar, og tar en bachelor i regnskapsføring på Eastern Samar State University, på Borongan Campus. Jeg går nå 3.året.

Jeg er glad for å kunne fortelle at jeg nå har nådd mitt tredje år på Høyskole. Og ved Guds hjelp har jeg opprettholdt mine gode karakterer. Jeg har også lært å stole på Gud og Hans ord. Noen ganger har jeg følt meg mindre motivert i studiene. Jeg mislykkes i egen kraft, men hans nærvær gjør at jeg har lyktes likevel.

I min vandring med Gud innser jeg at tilfredshet og glede bare finnes i Gud, og han alene er det jeg trenger. Mange ganger har jeg prioritert andre ting fremfor ham, men likevel takker jeg Gud for hans barmhjertighet og hans ord som fortsetter å gi meg styrke.

Foreldrene mine dro til Manilla for lang tid siden. Men i juli 2021 fikk jeg en sjanse til å dra til Manila for å møte dem igjen. Det gjorde at jeg nå forstår situasjonen deres bedre, og kan tilgi dem for alt som har skjedd med familien vår.

Til alle mine sponsorer, - takk! Jeg var

nylig å kjøpte bøker til studiene mine fra penger jeg fikk fra NHBC. Måtte Gud velsigne deg og din familie med god helse og Herrens glede. Måtte du være en velsignelse for andre mer og mer ettersom du har ønsket det i ditt hjerte.

Hei, jeg heter Jireh B. Cabus og er 23 år gammel.

Jeg bor i landsbyen Bagte i Quinapondan på Østre Samar, og tar en bachelor i naturfag og Agro-buisness på Eastern Samar State University, på Salcedo Campus. Jeg går nå 4.året.

En hilsen til alle mine kjære søsken i Kristus der i Norge! Jeg er glad for å dele med dere Guds godhet og trofasthet under min siste skolegang. Ære være Gud, ved Hans hjelp klarte jeg meg bra

«SELV I TIDER MED SYKDOM VISER HAN SEG SOM VÅR STORE HELBREDER. HAN SØRGER FOR VÅRE BEHOV, OG VI HAR FØLT HANS NÆRVÆR HOS OSS.»

gjennom mitt 3. år i studiet.

Jeg og gruppekammeratene mine opplevde vanskeligheter i arbeidet med vår forskningsstudie. Vi fikk ikke fullføre det innen fristen pga tekniske vansker, men læreren vår ga oss en ny sjanse til å gjøre det så snart som mulig. Vi gjorde vårt beste, og takket være Ham fullførte vi det med suksess.

Nå er jeg en avgangsstudent, og det er også pga dere, gode givere. All hjelpen jeg får er en motivasjon for meg til å fortsette arbeidet mitt, og velsigne andre. Det jeg har gjort frem til nå, og jeg fortsetter å velsigne trengende mennesker for å gi dem håp gjennom min tjeneste. Gud velsigne dere alltid. Sender min dypeste kjærlighet og klem.

*Hei, jeg heter
Jomar C.
Cabiao, og jeg er
21 år gammel.*

Jeg bor i landsbyen Bagte i Quinapondan på Østre Samar og jeg tar en bachelor i grunnskoleutdanning på Eastern Samar State University, Salcedo Campus. Jeg går nå 3.året.

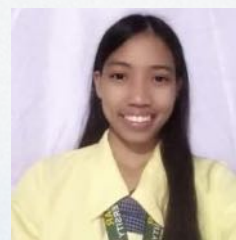
Jeg takker Gud for at han har gjort meg i stand til å takle vanskeligheter og utfordringer i denne pandemitiden, spesielt i studiene mine. Ustabil internettforbindelse er fortsatt et problem, i tillegg til at studentene mangler økonomisk evne til å skaffe seg datautstyr for nettkurs. Jeg ber om at oppmøte i vanlige klasser vil bli muliggjort neste skoleår, det blir en fantastisk opplevelse å være i en klasse og ha praktisk undervisning igjen. Ber om visdom og forståelse hver dag for å ta gode og riktige avgjørelser i livet.

Helsemessig er jeg takknemlig til Gud for helbredelse. Jeg var syk i 2 måneder med tørr hoste som mange mennesker har i denne typen værforhold på Filippinene. Og i min deltidsjobb utsettes jeg for en skiftende temperatur hver gang vi leverer kokos til kjøpere. Det er forresten

min ekstra inntektskilde for studiene og personlige behov.

Jeg er takknemlig til dere i Norge som fortsetter å gi støtte til meg og mange andre familier her. Måtte Gud fortsette å bruke dere som et redskap for å nå andre som er i nød. Takk skal dere ha!

.....

*Hei, jeg heter
Lavinia Becina
Silla, og jeg er
22 år gammel.*

Jeg bor i landsbyen San Roque i Llorente på Østre Samar, og tar en bachelor i Vitenskap og IT, på Eastern Samar State University, Salcedo Campus. Jeg går nå 4.året. I år 2022, ære være Gud, blir jeg ferdig med eksamen.

Vi har hatt en hovedoppgave til disputas i det første semesteret. År 2022 vil vi ha vår OJT (On Job Training).

Jeg er aktivt involvert i en cellegruppe (liten gruppe) i vårt arbeid i landsbyen Canliwag, hver fredag ettermiddag. Vi har også nådd ut til landsbyen Candoros, en avsidesliggende landsby i Llorente. Vi har en barne- og ungdomstjeneste, vi driver evangelisering og har cellegrupper på stedet. Vi fortsetter å tjene Gud selv i denne pandemitiden.

.....

*Hei, jeg heter
Mary Rose
Daep Gallaza,
og jeg er 19 år
gammel.*

Jeg bor i landsbyen Giporlos, på Østre Samar, og tar en bachelor i Sosialarbeid på Eastern Samar State University, på Borongan Campus. Jeg går nå 2.året.

Som universitetsstudent i denne pandemitiden med fjernundervisning er det ganske utfordrende for meg.

Noen ganger klarer jeg ikke å fokusere på studiene mine fordi det er mye husarbeid å gjøre hjemme. Jeg har også hatt andre vanskeligheter, men det var mest i løpet av mitt 1. år på universitetet. Jeg ble deprimert og hadde angst, og da problemene dukket opp tenkte jeg å slutte fordi jeg ikke orket mer. Jeg takker Gud fordi han var der hos meg. Han minnet meg på at kampen ikke er min, men Hans. Det var gjennom ham jeg kom meg ut av alt dette.

Nå som jeg går 2. året på college, har jeg lært å justere og administrere tiden min.

Jeg ber alltid om at Gud vil veilede meg slik at jeg kan bestå dette skoleåret. Måtte hans vilje skje på min høyskolereise, med Hans gode planer for meg.

Jeg har måttet holde meg lenge oppe på kveldene, for å fullføre skolearbeidet. Vi kunne ha nettquiz kl. 01.00 - 02.00 fordi da er internettforbindelsen sterk. Det er ganske vanskelig for meg fordi jeg ikke er så sterk og sunn. Men ting har heldigvis

endret seg, og det har blitt flyttet til om morgenen og ettermiddagen. Jeg ber om at jeg skal være sunn i sinn og kropp for å takle denne utfordrende tiden.

Jeg kan være opptatt på studiet, men likevel klarer jeg å sette av tid for Herren. Han velsigner meg, vasker bort mine bekymringer og jeg får være i hans nærhet og fylde av glede. Jeg fortsetter å be om et rent hjerte, et som alltid gleder seg over hans ord, og bortsett fra det er det ingen andre.

Familien min og jeg er takknemlig for at jeg er mottaker av studiestøtte, vi trenger ikke lenger å bekymre oss for skolebehovene mine. Jeg trenger ikke å be foreldrene mine om penger, spesielt siden min eldre bror også er på college nå. Jeg har sett, og vitner om at Gud elsker familien min. Måtte han fortsette å beskytte og forene oss sammen, og styrke oss slik at vi kan være i stand til å overvinne enhver utfordring som måtte komme.

Til sponsorene mine, - tusen takk! Din

vennlighet inspirerer meg så mye til å gjøre det bedre i studiene mine. Må Gud velsigne deg alltid. Vi elsker deg med Herrens kjærlighet.

.....

*Hei, jeg heter
Marychel B.
Arguelles, og
jeg er 20 år
gammel.*

Jeg bor i landsbyen Padang, i Hernani på Østre Samar, og jeg tar en bachelor i kroppspøving på Eastern Samar State University, på Maydolong Campus. Jeg går nå 3. året.

Nå er jeg ferdig med 2,5 år på skolen. Jeg er velsignet fordi jeg er i stand til å være et vitne i klassen vår. For aller første gang ble jeg "dekanist" og jeg er så takknemlig til Gud for denne prestasjonen. Jeg vil uttrykke min takknemlighet til deg fordi uten din støtte og bønner ville jeg

ikke nådd dette målet. Tusen takk for din uendelige kjærlighet og støtte til oss studenter. Nå er jeg allerede 3. års student, jeg strever, holder ut og ber til Gud om at jeg ved hans nåde skal bestå hele dette semesteret!

Jeg ber ydmykt om at jeg vil være i stand til å fullføre graden min, oppnå drømmen min og bli lisensiert profesjonell lærer i nær fremtid. Jeg ber om at Gud vil fortsette å velsigne meg med visdom og kunnskap mens jeg tar denne reisen for å nå mine mål.

Jeg takker Gud fordi han kontinuerlig bruker meg til sin tjeneste og deler sin nåde og ubetingede kjærlighet.

Jeg er velsignet som har en familie som er kjærlig, omsorgsfull og tjener Gud. Jeg takker Gud for at han alltid beskytter oss, gir oss en god helse og sørger for våre behov.

Fra bunnen av våre hjerter... TAKK!

«JEG TAKKER GUD FORDI HAN VAR DER HOS MEG. HAN MINNET MEG PÅ AT KAMPEN IKKE ER MIN, MEN HANS. DET VAR GJENNOM HAM JEG KOM MEG UT AV ALT DETTE.»

Rike uker på **mange steder** *Av Haakon Fagervik*

Siden siste Vekkelsesrapport har jeg vært ute nesten hver helg på bønnehelger og møteserier. Jeg er så takknemlig at jeg i min alder kan være aktiv i forkynnelse fortsatt. Alt er Guds nåde. Jeg sier ofte at det må være verdens beste jobb å forkynne evangeliet. Reise på heltid og skryte av Jesus, og så få lede mennesker til et møte med han. Intet er bedre enn dette.

Å få besøke turistkirken i Puerto Rico på Gran Canaria igjen var så fint. Jeg fikk være med på noen møter der. Det er mange gode mennesker å få være sammen med der nede. Samtidig fikk Liv og jeg to flotte ferieuker sammen med flere gode venner. Da jeg kom hjem bar

det rett til Haugesund og møter i Etne på Karmøy og i Haugesund. Jeg fikk bo hos mine gode venner Ole Marton og Lyla Granberg som har betydd mye for oss i misjonen i mange år. Etter at jeg var der reiste jeg til Lofoten og hadde fine møter både på Leknes og Reine. Det var ekstra flott å komme til Reine igjen. Her opplevde jeg min første vekkelse som ung evangelist. Mange ble frelst den tiden, og noen av dem møtte jeg igjen denne gangen også. Uken etter reiste jeg til Bergen der jeg hadde en fin helg i Indre Arna og Loddefjord. Videre reiste jeg til Vestby og Kråkstad der det var så fint å besøke menighetene på disse plassene.

Når jeg ser tilbake på de ukene jeg har vært ute på reise den siste tiden så er det

som en ny åpenhet på mange plasser. Jeg tror på nesten hvert sted er det noen som har tatt imot Jesus som sin frelser, og mange plasser har de tatt tak i bønn på en helt ny måte. Både i Arna og Kråkstad har de nå bønnemøter på morgenen kl.0600. De gleder seg over å kunne møtes å be før de går på jobb. Jeg får friske meldinger fra disse stedene.

Etter å ha reist som predikant i over 55 år sitter jeg igjen med så mange sterke minner om mennesker som jeg har møtt og som på mange måter har preget mitt liv. Slik er det også denne gangen. Jeg liker å bo hjemme hos folk der jeg kan ha felleskap med familien der jeg bor. Og som regel er jeg oppbygget av å ha fått

vært gjest hos mange flotte mennesker. Det er utrolig hvor mange som brenner for Guds rike og lever sterke liv, samtidig som de har krevende jobber og er engasjert i menighet og Guds rike. Slike «Guds rikemennesker» bære dette med seg ut på arbeidsplasser og i samfunnet ellers på en sterk måte. Å hvor disse jeg møter rundt omkring beriker mitt liv. Jeg har bare så lyst å takke alle dere som har huset meg opp gjennom årene. Det er som jeg har en blomsterkrans rundt mitt hjerte der det stadig puttes inn nye blomster av så fine mennesker som jeg møter. TAKK GODE GUD FOR DIN HERLIGE FAMILIE SOM JEG FÅR VÆRE EN DEL AV. Kol. 1,13 sier «For han har fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønns rike.»

Seiersrapporter fra forbønnstjenesten

Kvinne ble kvitt stadige mareritt etter forbønn!

ØNSKER DU FORBØNN?

☎ 74 09 51 51

✉ forbonn@nordicmission.org

TA KONTAKT!

🌐 www.nordicmission.org

REISERUTE

	Filippinene	<i>Haakon Fagervik</i>
	Filippinene	<i>Leif J</i>
	Østfold	<i>Haakon Fagervik</i>
	Bindal, Rørvik, Leka	<i>Haakon Fagervik</i>
	Berg	<i>Haakon Fagervik</i>

	Borkenes	<i>Haakon Fagervik</i>
	Örnsköldsvik	<i>Haakon Fagervik</i>
	Levanger	

STØTTE NORDIC MISSION

777789

Kontonr. 4534.28.12736

Ble med oss på live sendinger på vår Facebook side **Nordic Harvest Mission**

Hver onsdag
kl 19

Live Streaming

NORDIC HARVEST
MISSION

NORDIC HARVEST MISSION

www.nordicmission.org / Gavekonto: 4534 28 12736

Gamle Kongeveg Nord 8, Postboks 204, 7601 Levanger

Resepsjon: 74 09 50 51 / Bønnetelefon: 74 09 51 51 / resepsjon@nordicmission.org

Ansvarlig redaktør: Leif J. Johannesen

Jubileums konferanse

3-6 juni

JOHN &
CAROL ARNOTT

DAVID
CAMPBELL

HAAKON
FAGERVIK

Bønnesenteret, Levanger

NORDIC HARVEST
MISSION

Påmelding på
Checkin.no